

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Nitriæ monachis & monasteriis quæ celliæ vocabantur & Rinocuraræ
monachis Nigro, Dionysio, & Solone. Capvt XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

ac pedibus iniectas. Cumq; iam deduceretur in iudicium & supplicio afficeretur, ad se quédã accessisse, demonstrasse librũ euangeliorũ, pollicitum esse, si vrbe egrederetur, se è vinculis eum soluturum, iusiurãdum ab illo postulasse, quòd ita faceret. Se autem manu ad librum admota, iurasse se id sine dubio facturum. Itaque è vinculis exemptum, & illico somno solutum esse. Sicq; diuinã visioni sibi secundum quietem obiecit obsequentem, periculum euitasse. Postea autem cum animum induxisset vitam colere monasticam, relicta Constantinopoli, Hierosolymam concessit. Aliquantò post ad monachos, qui in Scetia tatem agebant, visendos profectus, inter eos vitam traducere magnopere cupiebat.

*De Nitria monachis & monasteriis quæ cellia
vocabantur & Rinocururæ monachis
Nigro, Dionysio, & Solone.*

CAPVT XXXI.

Istum locũ appellant Nitriam, propter ea quod est pagus finitimus, in quo nitrum colligunt. Non exigua quidem hominum multitudo ibi monasticam disciplinam exercebat. Erant namque monasteria circiter quinquaginta cõtigua, quorum pars conuentus, pars homines separatim ab alijs vitam degentes habuere. Porro autẽ cũ iter facias in interiorẽ solitudinẽ, ibi est alius locus, quia Nitria abest stadia ferè septuaginta, cui nomẽ erat Cellia. In eo sunt cellæ monachorũ permultę sparsim positæ: quæ de causa hoc nomen habuit. Tantum inter se distant, vt qui in ipsis habitant, neque videre se inter ipsos, neque omnino audire possint. Conueniunt oēs in vnũ, & primo hebdomadæ ac postremo die cõuentus celebrant. Quòd si quis fortè absit, eum abesse planè inuitum constat, vel afflictatione aliqua, vel morbo præpeditum, ad quem visendũ curandũq; non omnes statim eũ, sed varijs temporibus singuli, quicquid habent ad morbũ leuandũ accomodatam secum deferunt. Hac causã excepta, nõ colloquũtur inter se, nisi quòd sermonẽ vel ad cognitionẽ Dei, vel

vel ad animę vtilitatem pertinentes, conferant: idque cum
 aliquis veniat, quo aliquid ab eo, qui id ipsum explicare
 norit, perdiscat. Hæc quidem cellas incolunt hi, qui ad
 id, quod in disciplina monastica summū est peruenerint,
 seque ipsos ritè instituere, & soli vitam degere possint,
 propter quietem ab illis seiuncti. Atque hæc quidem
 sint à nobis breuiter de Sceti, deque monachis ibi seue-
 ram ac sanctam vitam excolētibus commemorata. Quòd
 si cuiusque vitam singillatim persequi niteremur, opus
 fortasse propter longitudinem apud nonnullos in repre-
 hensionem incurreret. Nam cum suas ac priuatas uiuen-
 di disciplinas constituerent, opera, instituta vitæ, exerci-
 tationes, rationem victus, & tempora cuique ætati accom-
 modata distribuerunt. Porro Rhinocurura post illud tem-
 pus viris piis non aduentitiis, sed ea in vrbe natis floruit.
 Quorum facilè optimos vitæ monasticæ se dedisse acce-
 pi: noui etiam ipse Melanem ecclesię eiusdem episcopum,
 & Dionysiu, qui à parte vrbis ab septentriones vergente
 monasterium habuit: noui quoque Solonem Melanis fra-
 trem, & eius in episcopatu successorem. Fertur præterea
 eo tempore, quo erat imperatum, vt episcopi cuiusque ci-
 uitatis, qui doctrinæ Arianæ aduersabantur, è sedibus
 suis pellerentur, eos qui ad Melanem pellendum vena-
 rant, offendisse eum tanquam infimum ministrum lampa-
 des ecclesiæ parantem, habentemque baltheum, quo pal-
 lium cingebatur, oleo sordidatum, in lampades denique
 lychnos inferentem. Quem cū pro episcopo rogassent, re-
 spondisse, eum ibi esse, seque illum monstraturū. Extēplo
 verò homines eos de via fessos in ædes episcopi deduxis-
 se, mensam apposuisse epulis, quæ fortè suppetebant, ex-
 cepisse. Postquam autem epulati sunt, lauisse manus (illis
 enim inter epulandum ministrauerat) & ita se eis indicas-
 se. Illos hominem admiratos, confessos esse cur venissent,
 reuerentia tamen erga eum inductos, concessisse ei pote-
 statem aufugiendi. Eum tum dixisse, tantum abesse vt idē
 supplicij genus subire recusaret, quod episcopi secū do-
 ctrina fidei consentiētes subirent, vt etiā lubētī animo id
 ipsum amplecteretur. Eius generis igitur institutis disci-
 plinæ à puero exercitatus, in virtute monastica perfectus
 euasit.

SOZOMENI HISTOR.

euasit. Solon autē factus ex mercatore monachus, non parum ipse quoque inde percepit vtilitatis. Nam fratre suo Melane, & monachis, qui ibi pium illud viuēdi genus sedulō colebant, praeceptoribus vsus, tū in dei cultū summa animi alacritate incubuit, tū erga vicinos perbenignus fuit. Quare ecclesia Rhinocufurensis eiusmodi ab initio nacta antistites, ex eo tempore ad nostram vsque aetatem eorum institutis vti, & bonos ac pios viros efferre non destitit. Quinetiam clericis illius ecclesiae aedes communes, communis mensa, alia deniq; omnia communia.

De Palestinae monachis, Hesycha, Epiphano, postea Cypri episcopo, Ammonio, & Siluano.

CAPVT XXXII.

PORRò autem Palaestina propter viros, qui ibi disciplinam monasticam exercebāt, magnopere floruit. Nam complures eorum, quos dum de Constantij discesserāt imperio, enumeravi, adhuc eandem cum magna gloria excolebant disciplinam Quorum cōsuetudine alij nonnulli vtentes, ad id, quod in virtute summum est, peruenere, maioremque gloriae quasi cumulum monasteriis illius regionis adiecere. Ex quorum fuere numero, Hesychas Hilarionis sodalis, & Epiphanius, qui postea Salaminae, quae est vrbis Cypri, fuit episcopus. Atque Hesychas eo ipso in loco, in quo magister eius, vitam egit monasticam. Epiphanius autē circiter Besanducem pagum in tractu Eleuthero politano situm, vnde etiam ortus fuerat, in eodem vitergō nere colendo se collocauit. Qui ab ineunte aetate à monachis praestantissimis institutus, & in Aegypto longissimo tempore eadem de causa versatus, in disciplina monastica cum apud Aegyptios, tum apud Palaestinos illustrissimus habitus est: postea quoque apud Cyprios in non minore gloria fuit: apud quos electus est primariae vrbis totius insulae episcopus. Vnde, credo, si vniuerso, prope dixerim, orbe terrarum, est maximam nominis celebritatem consecutus. Nam cum in multitudine hominum, & in vrbe ampla eaque maritima sacerdotio fungeretur, ob praestantiā virtutis, qua etiam negociis ciuilibus occupatus vsus est, breui tū ciuibus, tum peregrinis cuiusq; nationis notus